

Dar z pozůstalosti po Michailu Ščigolovi

Michail Ščigol (1945–2022) byl malíř a architekt. Narodil se v ruském Čeljabinsku ukrajinským rodičům. Vystudoval Kyjevskou národní univerzitu stavebnictví a architektury a nástavbu urbanistiky Vysoké školy architektury v Moskvě. Od roku 1969 prezentoval svou tvorbu, vystavoval na Ukrajině, v Česku, Německu, na Slovensku, ale také v USA, Rakousku, Itálii a Belgii. Ze stovky samostatných výstav patří k nejdůležitějším instalace v sídle Evropského parlamentu v Bruselu v roce 2008, v muzeu Andyho Warhola, v Senátu Parlamentu České republiky, v muzeu Moderního umění Ukrajiny v Kyjevě, v Art-centru Oděsa nebo v katedrále sv. Víta v Praze. Po Sametové revoluci se spolu se synem Danielem odstěhoval do českého lázeňského města Železnice na Jičínsku. V Česku začal nový život a naplno se věnoval malbě. V roce 1993 jej přijala Unie výtvarných umělců ČR a stal se členem Mezinárodní umělecké asociace UNESCO. Sblížil se s významnými českými umělci – malíři Vladimírem Komárkem, Karlem Valtrem a sochařem Viktorem Konečným. V roce 1999 získal české státní občanství. Mimo jiné vytvořil cyklus Deníky FK věnovaný Franzi Kafkovi. O něm mimo jiné řekl: „Kafka celý život o něčem snil. Chtěl být novinář a spisovatel na volné noze. Snil o tom, že bude mít rodinu. Ale nic z toho nerealizoval. V tom se od něj liším. Všechno, co jsem chtěl, jsem udělal.“

Za svůj život shromáždil velké množství knih. Jde o beletrii včetně překladů autorů z Čech (také zmíněného Kafky), ale i o kunsthistorickou a uměleckou literaturu. Podstatná část této kolekce byla v srpnu 2022 předána do Národní knihovny. Do svých fondů si z ní vybere také Slovanská knihovna.

Michail Ščigol a jeho portrét Franze Kafky